

ΕΤΟΣ 63ον

14 Ιουλίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (3237)

Η ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΗ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Καθώς η μακρά περίοδος του Κατανυκτικού Τριωδίου και του Τριωδίου των Ρόδων (Πεντηκοσταρίου) τελείωσε, στην πρώτη Κυριακή μετά την όλοκληρωσή τους, η Έκκλησία μας τοποθετεί ένα αποστολικό ανάγνωσμα που διασκεδάζει πολλούς λογισμούς και αναπαύει συνειδήσεις. Και τουίτο διότι, μέ τόσα πολλήά που προηγήθηκαν και τόσα σπουδαία που αναδείχθηκαν, είναι φυσικό κάποιιο άδύναμο νά καηλιεργούν τον λογισμό ότι ίσως νά μή συμφέρει νά είναι κάποιιο Χριστιανός. Άφοϋ η Πίστη έκτός άπό δώρημα και ευεργεσία Θεοϋ είναι και ευθύνη και λογοδοσία του άνθρώπου, άφοϋ όσοι γνωρίζουν τό άποκεκαλυμένο Θείο θέλημα δέν έχουν πλέον δικαιολογία γιά την καταπάτησή του, άφοϋ έξ όρισμοϋ η χριστιανική ζωή είναι πνευματικός άγώνας έστω και χωρίς άγωνία, όλο αυτό φαντάζει βαρύ και δύσκολο γιά τον άδύναμο άνθρωπο, ό όποίος ευκόλη θά μπορούσε νά πλανηθεί άπό τον λογισμό ότι συμφέρει η άγνοια, ότι βολεϋει η διακριτική άπόσταση άπό την Έκκλησία, ότι διευκολύνει η μή ένασχόληση μέ την πνευματική ζωή και την άγιότητα.

Ή διευκρίνιση

Μέ τή βαθιά έμπειρία των ροπών της άνθρώπινς ψυχής, ό άπόστολος Παϋλος σπεϋδει νά ξεκαθαρίσει τά πράγματα. «Οϋκ έστι προσωποληψία παρά τῷ Θεῷ». Ό Θεός δέν χαρίζεται σε πρόσωπα! Δέν κοιτάζει καταγωγές, περγαμινές προγόνων, «όμολογίες» Πίστεως. Δέν έξετάζει ποιός γεννήθηκε Ιουδαίος και ποιός ειδωλολάτρης. Δέν κάμπτεται άπό άνθρώπινες θεωρήσεις και μεγαλόστομες διακηρύξεις. Έξετάζει την οϋσία! Είναι ακριβοδίκαιο γιατί κρίνει όχι μέ μέτρο την άπόλυτη Άγιότητά Του η ιδεολογικά στερεότυπα, άλλήλ την άπειρη συγκατάβαση Του. Και κρίνει συνοδικά τον τρόπο ύπάρξεως του κάθε άνθρώπου.

Τί κρίνει ακριβώς στον άνθρωπο; Τά πάντα! Τί προσέχει πρώτο; Τίς πράξεις του άνθρώπου! Μέ τί γνώμονα κρίνει; Μέ τίς δυνατότητες που είχε ό κάθε άνθρωπος στη ζωή του και τό πόσο τίς εκμεταλλεύθηκε! Δηλαδή; Δηλαδή

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. β' 10-16)

Ὁ Θεός δέν κάνει διακρίσεις

Ἄδελφοί, δόξα καί τιμὴ καί εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρώτῳ καὶ Ἑλληνι· οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμον κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιοθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων - ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ὅσοι γνώριζαν τὸν Νόμο τοῦ Θεοῦ θά κριθοῦν μέ βάση τὸν Νόμο αὐτόν. Ὅσοι δέν τὸν γνώριζαν δέν θά κριθοῦν μέ βάση τὸν Νόμο αὐτόν. Αὐτὸ ὅμως, δέν σημαίνει ὅτι θά κριθοῦν εὐνοϊκότερα. Στὴν κρίση τοῦ Θεοῦ δέν ὑφίστανται διακρίσεις. Ὑπάρχει κατανόηση καὶ ἐπιείκεια, ὑπάρχει ἀγάπη, ὑπάρχει παντογνωσία, ἀλλὰ ὄχι εὐνοιοκρατία, οὔτε μεροληψία.

Τί προέχει στὴν κρίση τοῦ Θεοῦ; Ἡ συνέπεια! Ἦταν πανθομολογούμενη παθογένεια τῶν Ἰουδαίων. Ἦκουγαν τὸν Νόμο τοῦ Θεοῦ, τὸν μάθαιναν ἀπὸ μικροί, πρόσεχαν τοὺς ἐξωτερικούς τύπους, ἀλλὰ δέν «ἔπρατταν», δέν συμμόρφωναν τὴ ζωὴ τους πρὸς τὸν Νόμο τοῦ Θεοῦ. Τὸ παραδέχθηκε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ὅταν εἶπε: «οὗτος ὁ Ἰσραὴλ τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, ἡ δέ καρδιά αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ» (Ματθ. 15,8). Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν ὑπογραμμίζει πὼς «ὄχι ὅσοι ἀκοῦν ἀπλῶς τὴν ἀνάγνωση τοῦ θείου νόμου, ἀλλὰ ὅσοι τηροῦν τὸν νόμο, αὐτοὶ θά ἀναγνωρισθοῦν ὡς δίκαιοι».

Ὁ κοινὸς γνώμονας

Ἡ παραπάνω ἐπιχειρηματολογία τοῦ ἀποστόλου Παύλου ξεκαθαρίζει ὅτι ὁ Θεὸς δέν θά κρίνει βάσει τῶν ἀνθρωπίνων στερεοτύπων καὶ μεθοδεύσεων καὶ ἐπομένως, ἀναπαύει τὸν ἰσχυρισμὸ γιὰ τὴν ἀπόλυτη δικαιοκρίσια τοῦ Θεοῦ. Δέν διασκεδάζει ὅμως, τὴ θεώρηση ὅτι τελικὰ ὅσοι δέν ἔχουν ἀκούσει ἡλέξη περὶ Χριστοῦ εἶναι σὲ καλυτέρα μοῖρα ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς Χριστιανούς γιατί θά κριθοῦν μέ εὐνοϊκότερο τρόπο, καθὼς θά ἔχουν τὴ δικαιολογία ὅτι δέν γνώρισαν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ δέν εἶχαν τίς ἴδιες δυνατότητες μέ ὅσους εἶχαν τὴν εὐλογία νὰ μεγαλώσουν σὲ χριστιανικὸ περιβάλλον.

Οὔτε αὐτὸ ἰσχύει ἀκριβῶς ἔτσι, διακηρύσσει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Θεός, γιὰ νὰ μὴ ἀδικήσει κανέναν, φρόντισε καὶ ἔγραψε στὶς καρδιές ὄλων τῶν ἀνθρώπων ἕναν κοινὸ νόμο, ὁ ὁποῖος προτρέπει στὰ καλὰ καὶ ἀποτρέπει ἀπὸ τὰ κακά, ἐνεργώντας ὅ,τι ὁ ἐξωτερικὸς νόμος ὑποτίθεται ὅτι

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, δόξα καί τιμή καί εἰρήνη διὰ τόν καθένα πού κάνει τό καλόν, διὰ τόν Ἰουδαῖον πρῶτα καί ἐπίσης διὰ τόν Ἕλληνα, διότι ὁ Θεός δέν μεροληπτεῖ. Ὅσοι ἀμάρτησαν χωρίς τόν νόμον, χωρίς τόν νόμον καί θά ἀπολεσθοῦν, καί ὅσοι ἀμάρτησαν ἐνῶ ἦσαν ὑπό τόν νόμον θά κριθοῦν μέ τόν νόμον. Διότι δέν θά δικαιωθοῦν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνοι πού ἀκούουν τόν νόμον, ἀλλά ἐκεῖνοι πού ἐφαρμόζουν τόν νόμον θά κερυχθοῦν δίκαιοι. Ὅταν ἔθνικοί πού δέν ἔχουν τόν νόμον, ἐφαρμόζουν τās διατάξεις τοῦ νόμου ἐκ φύσεως, τότε, ἂν καί δέν ἔχουν νόμον, ἔχουν τόν ἑαυτὸν τους διὰ νόμον, διότι ἀποδεικνύουν ὅτι τό ἔργον πού ζητεῖ ὁ νόμος εἶναι γραμμένον στίς καρδιές τους, συγχρόνως δέ μαρτυρεῖ καί ἡ συνείδησις των, καί αἱ σκέψεις των μεταξύ των κατηγοροῦν ἢ καί ἀπολογοῦνται, ὅπως θά φανῆ τήν ἡμέραν, ὅταν, σύμφωνα μέ τό εὐαγγέλιόν μου, ὁ Θεός θά κρίνῃ τά κρυφά τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἐκτελεῖ ἢ πραγματοποιεῖ. Καί ὁ γραπτὸς αὐτὸς νόμος στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, δέν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴ συνείδηση τοῦ καθενός. Τὴ συνείδηση, ἡ ὁποία ἀντιτίθεται καί ἐξεγείρεται στίς πονηρές προθέσεις καί ἐνέργειές μας, ἐνῶ ἐπικροτεῖ τίς ἀγαθές καί ἱκανοποιεῖται μέ αὐτές. Ἐπομένως, ὑπάρχει κοινὸ κριτήριον ἐνεργειῶν καί ἀποφάσεων σέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους! Γι' αὐτὸ καί ὑπάρχει κοινή κρίση ἀπὸ Θεοῦ!

Στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία διαπιστώνονται ἀμετροπέπεια, ἀδικία, πόνος καί πεποίθησις ὅτι τό κακὸ θριαμβεύει. Γιατί; Γιατί δυστυχῶς πολλοί, ἐπιμελῶς ἀγωνίζονται νά φιμώσουν τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, ὄχι μόνον τῆς δικῆς τους, ἀλλὰ καί τῶν ἄλλων. Ἐπιχειρεῖται συστηματικὰ ἡ διαστροφή τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου καί ἡ καταρράκωσή του, ὄχι μόνον μέ πράξεις προσβλητικῆς τῆς ἀνθρώπινος ὑποστάσεως, ἀλλὰ καί μέ τὴν καλλιέργεια τῆς θεωρήσεως ὅτι αὐτὸ εἶναι κάτι νόμιμο, ἠθικὸ καί θεμιτό. Ὅ,τι ἐπιχειρεῖ νά θέσει φραγμὸ στὴν κατακύβητα καί νά κάνει τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεως ν' ἀκουσθεῖ, χαρακτηρίζεται ἀμέσως μέ ποικίλους ἀπαξιωτικὸς χαρακτηρισμοὺς, γιατί δέν ὑπάρχουν ἐπιχειρήματα πού νά μποροῦν ν' ἀναιρέσουν τό δίκαιο!

Ὅταν ἀκούγεται ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως, ὁ ἀνθρώπος μέ φυσικὸ καί αὐθόρμητο τρόπο στρέφεται πρὸς τόν Θεὸ καί σχετίζεται μαζί Του. Ἡ ὑπαρξη τῆς καρδιακῆς φωνῆς τῆς συνειδήσεως καί ἡ ἔκφρασή της στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δικαιολογεῖ τὴ φράση τοῦ Τερτυλλιανοῦ ὅτι: «ἡ ψυχὴ εἶναι ἀπὸ τὴ φύση τῆς χριστιανῆς». Προσευχὴ ὄλων, ὅσοι εἴμαστε Χριστιανοί, ἄς εἶναι ν' ἀκούσουν ὅλοι οἱ ἀνθρώποι τὴ φωνὴ τῆς καρδιᾶς τους γιὰ νά γνωρίσουν τόν Χριστὸ καί νά πορεύονται κατὰ τὸ θεῖο θέλημα. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἰ. Ν.

14 Ιουνίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.). Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
τοῦ ὁμολογητοῦ († 847).

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστ.: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγ.: Μαθ. δ΄ 18-23.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Ἰουνίου, Γ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ε΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. στ΄ 22-33.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ (ΧΑΡΚΙΑΝΑΚΙ)

ΠΕΡΙ ΤΟ ΑΛΑΘΗΤΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΝ Τῃ ΟΡΘΟΔΟΞῳ ΕΚΚΛΗΣΙΑῖ

(Β΄ ἔκδ., σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 232)

Σέ νέα ἐπιμελημένη ἐπανεκδοση τῆς Διδακτορικῆς διατριβῆς τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας κ. Στυλιανοῦ (Χαρκιανάκι) πρόεβη ἡ Ἀποστολική Διακονία. Μέσα ἀπό τίς σελίδες τοῦ βιβλίου καταδεικνύεται περὶτρανα ὅτι τό σπουδαιότατο ἐκκλησιολογικό θέμα τοῦ ἀλαθῆτου τῆς Ἐκκλησίας ταυτίζεται μέ τὴν ἴδια τὴν οὐσία τῆς, τὴν ὀρθή πίστη τῆς. Ἡ Ἐκκλησία, καί μάλιστα ἡ Ὁρθόδοξη, ὡς συνέχεια τῆς ἀρχαίας ἀδιαίρετης χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, εἶναι γνήσια καί ἀλάθητη, ἐπειδὴ διατηρεῖ τὴν οὐσία, τὴν πίστη τῆς, ἀκέραιη καί ἀνόθευτη. Τὴν ἀπαρασάλευτη αὐτὴ βάση τῆς τεκμηριώνει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἱστορικοδογματικά καί συστηματικά, μέσα ἀπό τίς μαρτυρίες τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὴ σημασία τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς, τὴ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας καί τὰ ἐκκλησιαστικά δεδομένα (Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι). Παράλληλα, δέν παραλείπει νά ἀναφερθεῖ σέ δύο πλανημένες ἀκρότητες, ὅπως εἶναι τό παπικό πρωτεῖο καί τό ἀλάθητο τοῦ Πάπα, καί στή Sobornost «καθολική» θεωρία τοῦ Ρώσου θεολόγου Α. Chomiakov.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.π. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», σὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr